

Nytt hus

Lolo ringer mig ibland, då har hon hittat någon ny dörr i huset och gått in. Så står det någon snubbe där med en dödskalle i ena handen och en bägare i den andra, och frågar henne saker “Varför är sfinxen bunden till marken när hon har vingar?” och lolo blir bara trött, hon ber mig googla, hon har inte tid med den här skiten hon måste hinna tvätta innan lunchen är över och hon berättar det för gubben med dödskallen och han blir lite nedslagen och mumlar saker om att han väntat på någon ett tag och hon svarar att hon har inte tid att stå och vänta någon jävla gång och det vore kanske bättre att han hjälpte till med att plocka ur diskmaskinen än att stå här i - och jag avbryter henne för jag vet att honv ill därifrån “Sfinxen har ben hon måste använda” och Lolo suckar “vAFAN är det för svar då” men hon upprepar det för gubben som skiner upp och han lyser upp, en svepande rörelse över tomheten bredvid honom och ur ingenting skapas ett lejon, en örn, en människa och lolo lackar ur totalt, det här är ingenting hon har tid att ta hand om, det är ju fan tvättdag idag och gubben kan ju inte bara håll- jag lägger på luren här någonstans, det ger inte så mycket mer, men det är väl såhär det är, att hänga på hemnet lite för länge. Altanen är nice dock, och i trädgården finns det solläge för tomaterna. Knappt några hemsökningar senaste tjugo åren och förbannelserna är milda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aloc med Poeter.se id #81788 innehar upphovsrätten